

obrazu je podstatně složitější, protože kromě informace o jasů obrazu je nutno přenášet i informaci o barvě - o jejím barevném [tónu](#) a [sylosti](#). Vychází se z poznatku, že míšením tří barev - červené, zelené a modré - v různém [poměru](#) lze vytvořit celou stupnici barevných odstínů včetně šedé a bílé. V kameře pro [barevnou televizi](#) se získávají tři základní barevné signály, z nichž se pak v přenosové soustavě vytvářejí signály dva:

1. [jasový](#) - odpovídá v podstatě signálu černobílé televize, což umožňuje příjem vysílání barevné televize i přijímačem pro černobílou televizi
2. [barvosný](#) - jeho skladba je složitější a jeho přenos se uskutečňuje různými přenosovými systémy (SECAM, později PAL, ...). Jejich odlišnost spočívá ve způsobu vytváření a přenosu barvosného signálu.

Obrazovka barevného televizního přijímače má velmi jemnou strukturu, kterou vytvářejí svislé proužky luminiscenčních látek, zářících červeně, zeleně a modře. Tak vznikají tři základní barevné obrazy, které se vzájemně prolínají. Díky tomu, že jemná struktura není z běžné vzdálenosti [okem](#) rozlišitelná, vnímáme výsledný barevný obraz, který může mít všechny odstíny barev.

© **Encyklopedie Fyziky** (<http://fyzika.jreichl.com>); **Jaroslav Reichl, Martin Všeticka**

Licence <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/> zakazuje úpravy a komerční distribuci.